

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینه ایران

بایک آزاد

۲۱ سپتمبر ۲۰۱۳

سخنی در مورد برگزاری مراسم «کشتار سال ۶۷» در تورنتو

من با اینگونه برگزار کردن مراسم یادمان قربانیان کشتار ۶۷ کاملاً مخالفم. اولاً چندین نماینده از احزاب سرمایه داری کانادا، که هر کدام در سرکوب آزادیهای سیاسی در کانادا نقش دارند مشخصاً سرکوب خونین تظاهرات جی ۲۰ در ۲۶ و ۲۷ جون ۲۰۱۰ که همه ما دیدیم که ظرفیت نظامهای امپریالیستی در تحمل آزادیهای سیاسی چه قدر است. همین آقایانی که قرار است برای ما از جنایت ۶۷ سخنرانی کنند خودشان بودجه ۱،۲ میلیارد دلاری برای سرکوب تظاهرات جی ۲۰ تصویب کردند و هزاران پولیس وحشی را از سرتاسر کانادا آوردند و در تورنتو به جان مردم انداختند، و در ظرف ۲ روز ۱۲۰۰ نفر را دستگیر کردند و همچون رژیم ایران و پینوشه در چیلی استادیومهای ورزشی را به زندان تظاهرکنندگان تبدیل کردند.

اگر امروز در کشورهای امپریالیستی رژیمهای سرمایه داری قتل های عامی مثل دهه ۶۰ در ایران انجام نمی دهند به این دلیل است که به یمن استثمار کارگران در کشورهای سرمایه داری وابسته حدت استثمار کارگران در کشورهای امپریالیستی پیشرفته را کاهش داده است، ولی اگر روزی در همین کشورها طبقه کارگر به پا خیزد و مناسبات سیستم مقدس سرمایه به خطر بیفتد اینها هم همان را می کنند که خمینی و دار و دسته اش در ایران کردند.

اتفاقاً کشتار دهه ۶۰ به واقع در هم کوبیدن انقلاب مردمی بود که به پا خاسته بودند اتفاقاً سکوت همین مجامع حقوق بشری و نمایندگان پارلمانهای سرمایه داری به این دلیل بود که آنها هم با کشتار انقلابیون و کمونیستها موافق بودند حالا چه شد که اینها برای کشتار ۶۷ می آیند و برای ما سخنرانی می کنند واقعاً شرم بر آنان که پای دشمنان طبقاتی ما را در این مراسمها باز می کنند و خیانت می کنند به آرمان کمونیستهای بزرگی که کینه به سرمایه در وجودشان به آنان شهامت ایستاده مردن را داد و قلب سرخشان آماج گلوله های مزدوران سرمایه شد.

البته کسانی که این برنامه ها را راه می اندازند و تعدادشان هم کم نیست و فقط شامل شهر تورنتو هم نمی شود و اسم و رسمهای مختلفی هم دارند و در بعضی مواقع در تضاد با هم هستند هدفشان نه ادامه راه سرخ آن عزیزان که دستاویزی برای لغت و لیس خودشان است. خلاف اینان که می گویند رفقای ما قربانی شدند و رژیم علیه بشریت جنایت کرد و .. اتفاقاً رفقای ما قربانی نشدند و آگاهانه پا در راهی گذاشتند که می دانستند که آخر راه چه است زیرا که الگوی آنان چریکها و انقلابیون دهه ۵۰ بودند که یا در نبرد با مزدوران شهید شدند یا در زیر شکنجه و یا در زندان تیر باران شدند و آنان برای حقوق بشر با مفهوم سرمایه داری مبارزه نکردند، آنان برای رهائی انسان از دست سرمایه جان باختند.

می‌گویند نه می‌بخشیم نه فراموش می‌کنیم! درست، دستتان درد نکند اما جان مادران خون شهیدان ما را معامله نکنید،
با دشمنان ما در یک محل ننشینید و آنان را قربانی به حساب نیاورید، آنان قربانی نبودند .